

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ที่ ๐๐๔/๒๕๖๒

เรื่อง [REDACTED] อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
จัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ

ตามที่ [REDACTED] โดย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ
กระทำการแทนนิติบุคคล ผู้ได้รับอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑
มีนาคม ๒๕๖๒ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนจัดหางานกลาง ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒
ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน กรณีนายทะเบียนจัดหางานกลางสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางาน
ทำงานในประเทศของ [REDACTED] เป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นั้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของ [REDACTED]
คำสั่งนายทะเบียนจัดหางานกลาง และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อกฎหมายแล้ว มีความเห็นดังนี้
เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ [REDACTED] โดย [REDACTED]
[REDACTED] กรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ได้กระทำการจัดสัมภาษณ์คนหางาน
ที่ต้องการจัดส่งไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น ในตำแหน่งงานบริหารผู้สูงอายุ ณ [REDACTED]
โดยมี [REDACTED] ลูกจ้างหรือตัวแทนไม่จดทะเบียน ทำหน้าที่เป็นล่ามสื่อสารระหว่างคนหางานกับ
นายจ้างญี่ปุ่น โดยมีการติดต่อและรับใบสมัครผู้ที่เข้าสัมภาษณ์งานผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ จำนวน ๓๒ คน
ซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้รับสมัครหรือประกาศรับสมัครคนหางานเป็นการล่วงหน้า และกรณีที่
บริษัทฯ ได้ใช้สถานที่ของ [REDACTED] ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นสถานที่รับ
สมัครและรวบรวมเอกสารประกอบการรับสมัครเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์งานบริหารผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่
๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยที่ยังมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์รับสมัคร
คนหางานเพื่อจัดส่งไปทำงานบริหารผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่นผ่านทางเฟซบุ๊กชื่อ [REDACTED] โดยไม่ได้ขออนุญาต
จากนายทะเบียน ดังนั้น การกระทำของ [REDACTED] จึงเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๗ ข้อหา
“ไม่จดทะเบียนลูกจ้างหรือตัวแทนต่อนายทะเบียน” มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ข้อหา “รับสมัครหรือประกาศรับ
สมัครคนหางานเป็นการล่วงหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาต” มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๗ ข้อหา “จัดห
คนหางานจังหวัดอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต” และมาตรา ๖๖ ข้อหา “โฆษณาการจัดหางานไม่เป็นไปตามระเบียบที่
รัฐมนตรีกำหนด” ประกอบระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการโฆษณา การจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑
อธิบดีกรมการจัดหางานในฐานะนายทะเบียนจัดหางานกลาง มีคำสั่งนายทะเบียนจัดหางานกลาง ที่ ๑/๒๕๖๒
ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ สั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
ของ [REDACTED] เป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ประเด็นที่ [REDACTED] ซึ่งมี [REDACTED]

กรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล อุทธรณ์ว่า การกระทำตามข้อกล่าวหาดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากได้กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ขาดการประสานงานและควบคุมดูแลผู้ร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ร่วมงานธุรกิจ ได้แก่ [REDACTED] จนทำให้เกิดการฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ บริษัทฯ ไม่ได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และยังมีได้ดำเนินการจัดส่งผู้สมัครงานไปยังประเทศญี่ปุ่นและมิได้เรียกเก็บเงินกับผู้สมัครแต่อย่างใด อีกทั้ง บริษัทฯ เป็นตัวแทนอย่างเป็นทางการของโรงพยาบาลและสถานดูแลคนชราในประเทศญี่ปุ่นที่ต้องการแรงงานไทยไปทำงาน ณ ประเทศญี่ปุ่นอย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการจัดหางานให้กับคนไทยได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนและค่าจ้างอย่างเป็นธรรมตลอดจนเป็นการนารายได้สู่ประเทศไทยอีกทางหนึ่ง และขอยืนยันว่าจะไม่กระทำการดังกล่าวอีก บริษัทฯ จึงขอให้พิจารณา ลงโทษสถานเบาในการสั่งพักใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศตามคำสั่ง นายทะเบียนจัดหางานกลางดังกล่าว

ประเด็นนี้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายทะเบียนจัดหางานกลางมีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ สั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศเป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เนื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน ได้ตรวจสอบพบว่า [REDACTED] ได้กระทำการจัดสัมภาษณ์คนหางานที่ต้องการจัดส่งไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น ในตำแหน่งงาน บริบาลผู้สูงอายุ ณ [REDACTED] โดยมี [REDACTED] ลูกจ้างหรือตัวแทน ไม่จดทะเบียนทำหน้าที่เป็นล่ามสื่อสารระหว่างคนหางานกับนายจ้างญี่ปุ่น โดยมีการติดต่อและรับใบสมัคร ผู้ที่จะเข้าสัมภาษณ์งานผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ จำนวน ๓๒ คน ซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ให้รับสมัครหรือประกาศรับสมัครคนหางานเป็นการล่วงหน้า และกรณีบริษัทฯ ได้ใช้สถานที่ของ [REDACTED] ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นสถานที่รับสมัครและรวบรวมเอกสารประกอบการรับสมัครเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์งานบริบาลผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยที่ยังมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนและมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์รับสมัครคนหางานเพื่อจัดส่งไปทำงาน บริบาลผู้สูงอายุในประเทศญี่ปุ่นผ่านทางเฟซบุ๊กชื่อ [REDACTED] โดยไม่ได้ขออนุญาตจากนายทะเบียน ดังนั้น การกระทำของ [REDACTED] จึงเป็นการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๗ ข้อหา “ไม่จดทะเบียนลูกจ้างหรือตัวแทนต่อนายทะเบียน” มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ข้อหา “รับสมัครหรือประกาศรับสมัครคนหางานเป็นการล่วงหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาต” มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๗ ข้อหา “จัดหาคนหางานจังหวัดอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต” และมาตรา ๖๖ ข้อหา “โฆษณาการจัดหางานไม่เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด” ประกอบระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ อธิบดีกรมการจัดหางาน ในฐานะนายทะเบียนจัดหางานกลาง จึงมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงาน ในต่างประเทศของ [REDACTED] เป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันได้ ตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

ส่วนกรณีที่ [REDACTED] ขอให้พิจารณาลงโทษสถานเบาในการพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ เนื่องจากได้กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดการประสานงานและควบคุมดูแลผู้ร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ร่วมงานธุรกิจ อีกทั้ง มิได้มีเจตนาฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ [REDACTED] โดย [REDACTED] ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ เป็นบุคคลที่ประกอบธุรกิจด้านการจัดหางานให้คนหางานย่อมต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจจัดหางานเป็นอย่างดี ว่า [REDACTED] สามารถดำเนินการอย่างใดได้บ้างและจะมีผลในทางกฎหมายอย่างไร และเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ [REDACTED] กรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล ผู้ได้รับอนุญาตให้จัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศของ [REDACTED] ได้ให้การกับเจ้าหน้าที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดนครราชสีมาตามคำถามที่ว่า จะดำเนินการอย่างไร ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่ง [REDACTED] ได้ให้การว่า “ทาง [REDACTED] ได้ดำเนินการยกเลิกงานสัมภาษณดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว” และได้รับทราบคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์การจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศจนเป็นที่เข้าใจและรับว่าจะดำเนินการแก้ไข และปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ปรากฏว่าในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ บริษัทฯ ก็ยังดำเนินการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น การที่ [REDACTED] อ้างว่ากระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดการประสานงานและควบคุมดูแลผู้ร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ร่วมงานธุรกิจ จึงไม่สามารถรับฟังเพื่อลดหย่อนโทษได้ คำอุทธรณ์ของ [REDACTED] จึงฟังไม่ขึ้น

ด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า คำอุทธรณ์ [REDACTED] ฟังไม่ขึ้น และการที่อธิบดีกรมการจัดหางาน ในฐานะนายทะเบียนจัดหางานกลางมีคำสั่งนายทะเบียนจัดหางานกลาง ที่ ๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ สั่งพักใช้ใบอนุญาตจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศของ [REDACTED] เป็นเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นั้น ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของ [REDACTED]

อนึ่ง หาก [REDACTED] ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ฉบับนี้ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองหรือส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ฉบับนี้

วินิจฉัย ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน